

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 44. Constantius Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

stolorum Ecclesia sub Sacra Mensa depo-
 sitæ. Postero anno 357. tertia Martii,
 ita disponente Imperatore Constantio
 etiam Reliquiæ S. Lucae, & S. Andreae
 Apostoli Constantinopolim allatæ, cum
 Solemnitate in Ecclesiam Apostolorum
 reconditæ sunt.

Sæculum IV.
 A. C. 357.

*Hier. in Vi-
 gilant. c. 2.*

§. XLIV.

Constantius Romæ.

Interim Constantius in Occidente ver-
 sabatur. Cum diu Mediolani fuisset,
 Romam venit, annum Regni sui vigesi-
 mum celebraturus, in urbem cum uxore
 sua Eusebia inter publicas Cæremonias
 in vectus quarta Calendas Maji, cum esset
 Consul nono, & Julianus secundo, id est,
 28. Aprilis anno 357. Constantius tunc
 primo Romam vidit, fuitque ei ingressus
 iste triumphi loco, devicto ante sex annos
 Magnentio in bello Civili, quo confecto
 Majores triumphare non solebant. Cæ-
 terum tam immodicam Romæ pompam
 ostentavit, vultumque ita ad gravitatem
 composuit, ut, cum omnibus Magnus vi-
 deri debuisset, levis audiret; itaque non
 tam Constantius Romæ, quam Roma
 Constantio admirationi fuit. Non de-
 fuere, qui observarunt, eum publice na-
 res emungere, spuere, aut vultum ex
 una parte ad aliam vertere nunquam vi-
 sum

*Idat. fast.
 Chr. Pasch.
 Ann. Marc.
 lib. I. c. 10.*

Sup. §. 7.

Sæculum IV. sum fuisse. Uxores Romanorum virorum, qui summis in urbe muneribus potiebantur, maritos rogavere, ut ab Imperatore Liberii Papæ reditum, ante annos duos in exilium missi, peterent; responderunt viri; sibi Imperatoris iram esse timendam, & forte quod, posci a viris, indignaretur, concessurum fæminarum precibus, & si nihil obtinuissent, saltem nihil inde mali sibi posse accidere. Matronæ, virorum consilium secutæ, assumpto muliebri cultu, qualis Romanarum fæminarum fastum decebat, Imperatorem adeunt, ut, si ex ipsa vestium opulentia supra privatas esse constaret, saltem nobilitatis reverentia facilius, quod peterent, obtinerent. In conspectum admittæ, rogarunt, ut vastissimæ urbis miseretur, Pastore suo destitutæ, & luporum rapacitati expositæ! Constantius, aptissimum, qui eam regeret, Romæ Pastorem esse respondit, nec opus esse alio; nempe de Felice loquebatur; reposuerunt Romanæ; neminem, Felice Sacra operante, intrare Ecclesiam, eo quod, licet fidem Nicænam teneret, tamen cum illis, qui eam corrumperent, communicaret. His animum Imperatoris flexerunt, qui inito cum Episcopis, se comitantibus, consilio, iussit, ut si Liberius eorum sententiæ accederet, revocaretur, & communi potestate cum Felice Ecclesiam guber-

A. C. 357.

Amm. Marc.

XXI. c. 16.

Theod. II.

c. 17.

Felix Anti-Papa. Aliis:

S. Felix II.

Soz. IV.

c. 2.

gubernaret. Ut vero hoc Principis mandatum in Circo prælectum est, exclamavit Sæculum IV.
A. C. 357.
populus; parum justitiæ congruum esse, quod statueretur, cumque duæ factiones in Circo, suis coloribus distinctæ, existerent, ludentes dicebant; sic cuique suum fore Pastorem. Ergo, postquam litteras Imperatoris risu exceperant, rursus exclamare: Unus Deus! unus Christus! unus Episcopus!

Constantius illis, quibus Romæ fuit, diebus ex loco, quo Senatus convenire solebat, aram Victoriæ, ubi Pagani jurementum præstare consueverant, abstulit. Initio anni superioris Legem contra Gentiles ediderat, qua sub pœna capitis Idolis sacrificare, aut ea adorare prohibebat; & iterum aliam, qua prohibebat consultari Aruspices, Divinatores, Magos, Mathematicos, id est, Astrologos, Augures, Incantatores, verbo omne Divinationum, & incantationum genus tractasse, capitale esse volebat. Rursus aliam hoc anno 357. contra Magos tulit, præsertim illos, qui elementa turbarent, vitæ hominum nocerent, aut mortuorum umbras suis præstigiis ab inferis revocari comminiscerentur. Vetuit, ne Romæ milites, & Palatini id est Palatii Officiales, in spectaculis gladiatorum more pugnarent. Jam Constantinus usum hunc digladiandi in Oriente abole-

*Relat. Sym.
ap. Ambr. l. 6
Cod. Theod.
de pag. lib.
XVI. l. 4. de
Malef. eod.
& ibi Goth.
lib. IX.*

L. 5. ibid.

*L. 2. Cod.
Theod. de
Glad. l. XV.*

Hist. Eccles. Tom. III.

Y y

ve-

Sæculum IV.
A. C. 357.

*L. I. ibid. de
Lustr. coll.
l. XIII. Et
ibi Gothof.
Sup. n. 10.*

verat, at pro pervicaci Romanorum ingenio satis videbatur, perniciosæ licentiæ modum posuisse. Eodem anno Constantius Legem condidit Clericis, quos Copiates dicebant, id est, mortuorum sepulturam curantibus faventem; hoc privilegio particulari a contributione lustrali, quam mercatores omnes pendebant, exemit.

§. XLV.

*Secunda formula Sirmiensis. Lapsus
Osi.*

*Amm. XVI.
10.*

Imperator, non diutius mense uno Romæ transacto, inde 29. Maji profectus, Mediolanum rediit, ibique usque ad mensem Decembrem moratus, deinde in Illyricum transiens, Sirmii substitit. Tunc Ariani fidei formulam fabricarunt, quæ dicitur secunda, quod jam antea in eadem urbe priorem condidissent; præcipuus hujus formulæ creditur fuisse Actor Potamius Episcopus Olyssiponenfis, cujus initium ita sonat: *Cum visum fuisset de fide tractare, omnia sollicitè examinata, & explicata sunt, sanctissimis fratribus nostris Valente, Ursacio, & Germiniano presentibus. Consenserunt omnes, unicum dari Deum, Patrem omnipotentem, sicut in universo orbe creditur, & unum solum Jesum Christum, Filium*

*Idat. fast.
Pagi 357.
n. 2. ap. Hila.
de Syn. p. 323
ap. Ath. de
Syn. p. 902.
ap. Socr. II.
c. 30.*